

Scénář – Pamětnice Jana Součková

Prst v prachu

„Středověk, na který jsem si mohla sahat úplně volně. Ten mě poutal tím, že byl nádherně zaprášený, tam byl prostě staletý prach, do kterého jsem já mohla šfouchat svým mrňavým prstem, a to bylo něco úžasného, se prostě dotýkat těch staletí jo.“

Takto popisuje své zážitky z Egypta paní Jana Součková. Jako malá se tam podívala díky práci svých rodičů.

Egypt

„Tři roky mého předškolního věku jsme strávili v Egyptě, kde jsem viděla ne jenom ty starověké památky dost zblízka.“

„Já jsem ty staroegyptské památky viděla bez skel těch vitrín. Já jsem je viděla prostě zblízka, dokonce občas jsem na nějakou tu věc mohla sáhnout.!”

Cestování tak tvořilo velkou část jejího života a měla ho velmi ráda. To se ale změnilo s příchodem roku 1968 a normalizací.

1968 Cestování

„No, mně chybělo hlavně cestování a co jsem velmi pociťovala po celou dobu normalizace až do toho roku 89 je pocit velkého omezení. Já jsem se cítila jako v kleci.“

Věda nebo děti

„Ta doba byla přerušena dvěma mateřskými, takže nakonec jsem vlastně od tamtud odešla, protože mě bylo dáno najevo, že jsem, jako skutečně to bylo řečeno přímo, nikoliv nějakou oklikou, že jsem si měla rozmyslet, jestli chci dělat vědu, nebo mít děti. Tak jsem řekla, že jsem chtěla mít děti, takže tedy odcházím.“

A tak si nakonec zvolila děti a stala se učitelkou dějepisu. Díky tomu ji známe i my. I přes těžké časy nikdy nezapomněla na motto svého otce.

Motto

„Nedat se! Nedat se v tom dobrém! Nedat se zlomit! Nedat se otrávit! Nevzdat své sny a nevzdat své reálné cíle, kterých může člověk chtít dosáhnout!“

A tak i přes vše špatné co se v té době stalo, nakonec přišel rok 1989 a sním i Sametová revoluce. I přesto, že věci už nebyly stejné jako předtím, pro paní Janu se přece jen něco změnilo k lepšímu.

1989 cestování

„Hodně. Přestala jsem se bát, přestala jsem se cítit být zavřená v kleci, mohli jsme vyjet do zahraničí. Prostě pociťovala jsem obrovské možnosti.“

Děkujeme za pozornost a hlavní poděkování patří samozřejmě naší pamětnici paní Janě Součkové.